

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/80/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201280
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5819201280.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobkyne: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale C. č. XX, proti žalovaným: 1/ Ing. R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale C., T. Y. č. XXXX/X, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Šárkou Sameliakovou, advokátkou so sídlom W., ul. Q. č. XX, 2/ E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale C., ul. V. č. XXXX/X, 3/ T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale F., T. J. č. XXX/X, 4/ Mgr. Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale C., ul. C. č. XXX/XX, prechodne C. č. XXX, 5/ Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale C., ul. C. č. XXX/XX, prechodne C. č. XXX, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 12C/24/2019-20 zo dňa 25. novembra 2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 12C/24/2019-43 zo dňa 02. marca 2021, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný 1/ **m á** voči žalobkyni nárok náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Žalovaným 2/ - 5/ sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Námestovo uznesením č. k. 12C/24/2019-20 zo dňa 25.11.2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 12C/24/2019-43 zo dňa 02.03.2021 rozhodol, že žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 10C/10/2014, súdu doručenú dňa 22.07.2019, odmieta (výrok I.). Súd nepriznáva žalovaným 1/ až 5/ nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 22.07.2019 domáha povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 10C/10/2014. Táto uviedla, že počas súdneho konania nebolo nijako spochybnené, že bola pôvodnou vlastníčkou sporných pozemkov. Súd však neuznal, že pozemky boli predané na základe absolútne neplatného právneho úkonu v rozpore s dobrými mravmi. Podľa tvrdenia žalobkyne súd nevykonal ňou navrhované znalecké dokazovanie na zistenie hodnoty pozemkov. Za novú skutočnosť označila, že dovolanie bolo spísané v jej mene, ale advokát právnu stránku nevyložil tak, ako ho žiadala a ani nepostupoval podľa jej písomných a slovných pokynov, a preto takéto dovolanie nemohlo byť úspešné. Rozsudok Krajského súdu v Žiline jej bol doručený dňa 25.04.2019 a dozvedela sa z neho, že odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR (ďalej len „NS SR“) na základe dovolania, za ktoré ona nemohla. Uviedla, že svojho právneho zástupcu v dovolacom konaní žiadala, aby vyložil právnu otázku, ktorá ešte nebola vyriešená, a teda že cena za pozemky sama o sebe rozpor s dobrými mravmi nemôže predstavovať, ale okolnosti ako trestuhodný a opovrhnutia hodný zámer kúpiť predmet zmluvy za polovičnú hodnotu, prípadne ešte menšiu. Žalobkyňa na záver uviedla, že cena v kúpnej zmluve je dosť citlivá otázka, a preto musí existovať nejaká spojitosť, že mnohí nadobudli majetok za zlomok hodnoty a na súdoch sa obeť nemôže domôcť spravodlivosti. Navrhla, aby súd obnovil konanie, ktorého predmetom je určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 10C/10/2014 bolo súdom zistené, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 30.01.2014 domáhala, aby určil, že je výlučnou vlastníčkou pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území a obci C.: - E-KN parc. č. 353 - trvalý trávny porast o výmere 442 m², zapísanej na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX, - C-KN parc. č. 1303/5 - orná pôda o výmere 955 m², zapísanej na LV č. XXXX, - C-KN par. č. 1303/13 - orná pôda o výmere 1103 m², zapísanej na LV č. XXXX, - C-KN parc. č. 1303/12 - orná pôda o výmere 1000 m², zapísanej na LV č. XXXX, - C-KN parc. č. 1303/4 - orná pôda o výmere 2000 m², zapísanej na LV č. XXXX, - (C-KN pôvodne parc. č. 1303/2 orná pôda o výmere 351 m² zapísaná na LV č. XXXX) po oprave na č.l. 168 - C-KN parc. č. 1303/2 - orná pôda o výmere 180 m² a C-KN parc. č. 1303/14 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 171 m² - obidve zapísané na LV č. XXXX, - C-KN parc. č. 1328/2 - trvalé trávne porasty o výmere 3752 m², zapísanej na LV č. XXXX, - C-KN parc. č. 1251/1 - trvalé trávne porasty o výmere 5034 m², zapísanej na LV č. XXXX, - C-KN parc. č. 1303/3 - orná pôda o výmere 4103 m², zapísanej na LV č. XXXX, s tým, že ak by súd konštatoval čiastočnú neplatnosť kúpnej zmluvy tak, že túto by považoval za platnú len vo vzťahu k predaju časti sporných pozemkov žalovaným 3/ a 4/ (vo vzťahu k ostatným žalovaným by ju vyhodnotil ako neplatnú), tak alternatívne žiadala, aby určil, že je výlučnou vlastníčkou pozemkov: - C- KN parc. č. 1303/13 - orná pôda o výmere 1103 m², zapísanej na LV č. XXXX, - C-KN parc. č. 1303/12 - orná pôda o výmere 1000 m², zapísanej na LV č. XXXX, - C-KN parc. č. 1303/4 - orná pôda o výmere 2000 m², zapísanej na LV č. XXXX, - C-KN parc. č. 1251/1 - trvalé trávne porasty o výmere 5034 m², zapísanej na LV č. XXXX, - C-KN parc. č. 1303/3 - orná pôda o výmere 4103 m², zapísanej na LV č. XXXX, a zároveň podielovou spoluvlastníčkou pozemkov: - E-KN parc. č. 535 - trvalé trávne porasty o výmere 442 m², zapísanej na LV č. XXXX a - C-KN parc. č. 1303/5 - orná pôda o výmere 955 m², zapísanej na LV č. XXXX s tým, že výška jej spoluvlastníckeho podielu predstavuje 2/3-iny a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/3-iny bude prináležať žalovaným 3/ a 4/. Podanie žaloby žalobkyňa odôvodnila tým, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 25.01.2010 medzi ňou ako predávajúcou a v konaní sp. zn. 10C/10/2014 žalovanými 1/ až 4/ ako kupujúcimi je absolútne neplatná, pretože dohodnutá kúpna cena sa prieči dobrým mravom. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 10C/10/2014-159 zo dňa 30.01.2018, tak že žalobu zamietol. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 11Co/25/2019 zo dňa 26.02.2019 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým sa žaloba zamietla potvrdil. Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť vo výroku o zamietnutí dňom 29.04.2019. Následne okresný súd citoval ust. § 397 ods. 1, § 400, § 403 ods. 1, 2, § 406, § 410 a § 413 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej „C. s. p.“) a konštatoval, že v konaní o žalobe na obnovu konania súd skúma, či žalobu podala oprávnená osoba, či žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote, či je daný niektorý z dôvodov obnovy konania a či je obnova konania prípustná. Po oboznámení sa so žalobou na obnovu konania ako aj s pripojeným spisom konštatoval, že žaloba bola podaná oprávnenou osobou a v trojmesačnej subjektívnej lehote. Podmienkou prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. a/ C. s. p. je aj existencia skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazu, týkajúceho sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Z obsahu podanej žaloby zjavne vyplýva, že žalobkyňa neuvádza žiadne nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania ani žalobu neodôvodnila niektorým z ostatných dôvodov, ktoré robia žalobu prípustnou podľa § 397 C. s. p., a preto je nedôvodná (t.j. nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 C. s. p.). Žalobkyňa v žalobe poukázala na dovolacie konanie podľa nej v obdobnej veci, kedy ona ako odvolateľka vytýkala súdu prvej inštancie tiež to, že nesprávne zamietol jej návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia dovolacieho konania vo veci právoplatne skončenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 5Co/76/2017. S uvedenou námietkou sa odvolací súd v konaní sp. zn. 11Co/25/2019 zo dňa 26.02.2019 nestotožnil a uviedol, že prvostupňový súd postupoval správne, keď nepovažoval za potrebné vyčakať na rozhodnutie dovolacieho súdu vo vyššie uvedenej veci, keďže toto rozhodnutie bude záväzné len v danej posudzovanej veci. Pre úplnosť odvolací súd uviedol, že dovolacie konanie vedené pod sp. zn. 7Cdo 22/2018 už bolo právoplatne skončené. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) uznesením zo dňa 11.07.2018 dovolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.04.2017 sp. zn. 5Co/76/2017 v obdobnej veci odmietol. Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku sp. zn. 11Co/25/2019 zo dňa 26.02.2019 (ods. 22.) uvedené dovolacie konanie spomenul len z toho dôvodu, že žalobkyňa sa naň odvolávala pri svojom návrhu na prerušenie konania. Dané dovolacie rozhodnutie preto nie je relevantné vo vzťahu k meritu konania sp. zn. 10C/10/2014. Podľa okresného súdu žalobkyňa navyše uvádzala, že dôvodom prečo jej NS SR v danom dovolacom konaní nevyhovelo bola tá skutočnosť, že advokát sa nedržal jej inštrukcií. Uvedená skutočnosť, by však nemala silu byť dostatočným dôvodom na obnovu konania, ani keby išlo o konanie, ktoré má vplyv na konanie sp. zn. 10C/10/2014. Vzťah medzi advokátom a klientom je založený na ich vzájomnej dôvere a kooperácii,

kde má klient dostatok priestoru na to, aby vstupoval do výstupov práce advokáta a pokiaľ s takýmito výstupmi nesúhlasí, aby takýto nesúhlas advokátovi aj prezentoval a v prípade, ak sa ani následne nezhodnú, aby svoje zastupovanie týmto advokátom ukončil a obrátil sa na iného advokáta. Na základe vyššie uvedeného je podľa súdu zrejmé, že uvedená žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná a preto ju v súlade s ustanovením § 413 ods. 1 písm. e/ C. s. p. odmietol. Žalobkyňa v podanej žalobe nepreukázala existenciu dôkazov, týkajúcich sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ona bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, naopak jej argumenty ohľadom dovolacieho konania sa netýkajú ani predmetnej veci sp. zn. 10C/10/2014. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že nepriznal označeným žalovaným nárok na náhradu trov konania, pretože aj keď boli v tomto konaní plne úspešní, zo spisu nevyplýva, že im v tomto konaní nejaké trovy konania vznikli a to aj z dôvodu, že im táto žaloba na obnovu konanie nebola doručená na vyjadrenie, nakoľko to súd nepovažoval za potrebné.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podala odvolanie žalobkyňa a to voči celému uzneseniu.

Uviedla v ňom, že odvolanie odôvodňuje podľa písm. g/ zistený skutkový stav neobstojí pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a zrejme aj písm. b/ nakoľko súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V decembri sa dozvedela, že sudcovia nebudú mať trestnoprávnu imunitu na rozhodnutia a zavádza sa i nový trestný čin ohýbania práva. Ona je svedkyňou i poškodenou pre ohýbanie práva zo strany sudcov. Konštatovala preto správnosť zavedenia nového trestného činu. V tejto súvislosti uviedla, že dňa 04.01.2020 podáva návrh na trestné stíhanie pre štyri sudkyne okresného súdu pre ohýbanie práva pričom, keby boli sudkyne trestne stíhané a medzi nimi i JUDr. Mária Krivdová, ktorá rozhodovala túto vec v pôvodnom konaní, tak potom by sa rozhodnutie pôvodného konania stalo neplatným, jej pozemky by boli predmetom trestného činu a žalovaní by boli spolupáchatelia trestného činu, lebo ide o geodetickú a realtnú kanceláriu a oni na základe tých dôkazov neboli v dobrej viere. Títo mafiáni vedeli, že na súdoch je bezprávie a že už nič nemôže a preto si ju dovolili takto zneužiť. Dúfa, že sudkyne naozaj trestne stíhané pre ohýbanie práva budú. Preto takýto návrh na obnovu konania by bol zbytočný, keď základný rozsudok padne. Položila preto otázku k čomu je návrh na obnovu konania. Premlčané nie je nič pretože súdy naďalej pokračujú v trestnom čine ohýbania práva a teda šliapu dobré mravy podceňujú páchanie civilnej i trestnoprávnej úžery. Ďalej žalobkyňa uviedla, že zistila, že súdy kladú napr. zmluvnú voľnosť nad dobré mravy, ale to je naopak. Dobré mravy sú nad zmluvnou voľnosťou. Súdy už od r. 2005 šliapu dobré mravy, najmä v tejto veci ohľadom nemravného práva v súvislosti s prinízkou cenou v kúpnej zmluve. Vzorové rozsudky Najvyššieho českého súdu z r. 2008 a r. 2012 v podstate hovoria, že cenový predpis tu nie je a príliš nízka cena sama o sebe nemôže mať za následok rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ sú tu popri nízkej cene okolnosti, tak áno. Okolnosti naše súdy zneužívajú proti takýmto poškodeným lebo pod pojem okolnosti svojvoľne si dosadili, že sa má jednať o individuálne skutočnosti a kadejakú svojvoľu, akú si ten ktorý sudca navymýšľa. Ona preskúmala právnu definíciu dobrých mravov v rozsudku Nemeckej spolkovej republiky a tých dvoch rozsudkov Najvyššieho súdu ČR a dospela k záveru, že popri nízkej cene tu prichádzajú do úvahy len okolnosti, ktoré sa viažu na tú cenu a nie okolnosti na tú osobu, či rôzne svojvoľné okolnosti.

Slovenské súdy teda hľadajú chyby na takýchto poškodených, odovzdávajú ich majetky škodcom. Čiže nemravným právnym úkonom je, pokiaľ sú tu popri prinízkej cene okolnosti, a to trestuhodný opovrhnutiahodný účel, zámer a t.j. vtedy keď sú pozemky či iné predmety vysokej hodnoty predávané za polovicu alebo menej ich hodnoty. Samozrejme, že pokiaľ súdy takto šliapu dobré mravy, potom predsa nie je možné vyvodit' ani civilnú či trestnoprávnu úžeru. Aj advokáti sú tým ovplyvnení a nedokážu poskytnúť adekvátne advokátske služby. Čiže to má za následok i právnu destabilizáciu. Čo sa týka tej úžery civilnej a trestnoprávnej, to, čo si dajú úžerníci nasľubovať musí byť nedovolené, t.j. súdmi posudzované ako nemravný právny úkon. Čiže najskôr musia súdy správne posudzovať takýto nemravný právny úkon, inak nie je možné správne vyvodit' ani civilnú alebo trestnoprávnu úžeru. Dobré mravy sú konkrétne a objektívne. Uvítala preto trestnoprávnu zodpovednosť sudcov a je správne, že ohýbanie práva je už konečne trestným činom. Vzhľadom na to žalobkyňa navrhla odvolaciemu súdu, aby zrušil uznesenie okresného súdu zo dňa 25.11.2020 v celom rozsahu.

3. Žalovaný 1/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 15.03.2021 považoval žalobný návrh za nedôvodný, zmätočný a zo strany žalobkyne špekulatívny. Súhlasil s rozsudkami Okresného súdu Námestovo sp. zn. 10C/10/2014-159 zo dňa 30.01.2018 a Krajského súdu v Žiline sp.

zn. 11Co/25/2019-159 zo dňa 26.02.2019 ako aj s právnym posúdením veci. Taktiež aj s napadnutým uznesením.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 359, § 362 C. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 ods. 1 písm. c/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 385 a contrario C. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a preto uznesenie okresného súdu v spojení s opravným uznesením ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p.

5. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Predmetom odvolacieho prieskumu je posúdenie vecnej (ne)správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby žalobkyne na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 10C/10/2014 súdu doručenej dňa 22.07.2019.

8. Vo všeobecnosti odvolací súd uvádza, že predpokladom toho, aby súd pripustil obnovené konanie vo veci, v ktorej už právoplatne rozhodol, je splnenie všetkých zákonných procesných podmienok upravených v príslušných ustanoveniach § 397 až 408 C. s. p. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady *res iudicata*, ktorá zabezpečuje právnu istotu stranám sporu, je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Zákonné ustanovenie § 397 písm. a/ až f/ C. s. p. pripúšťa obnovu konania proti právoplatnému rozsudku súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách, respektíve z niektorého *expressis verbis* vymieneného zákonného dôvodu. Prísnosť a striktnosť úpravy obnovy konanie nie je samoučelná, zrejším záujmom a snahou zákonodarcu bolo prispievať k zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne, za predpokladu naplnenia konkretizovaných špecifických podmienok. Túto koncepciu je nevyhnutné mať na zreteli v prípade pripustenia, že je v danom prípade taký dôvod, pre ktorý je namieste povoliť obnovu konania. Je dôležité dodať, že žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy - na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého žalobou na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 397 C. s. p. (uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 98/2011 z 11.08.2011, sp. zn. 1Obo/1/2018 zo dňa 06.03.2018).

9. Jedným z charakteristických znakov obnovy konania je jej prejednanie v dvoch fázach. Podaním žaloby na obnovu konania sa iniciuje konanie o povolenie obnovy. V tejto prvej fáze (*iudicium rescindens*) súd skúma, či je obnova procesne prípustná, posúdi podanú žalobu a na základe záverov o splnení podmienok prípustnosti rozhodne o tom, či žalobu na obnovu konania pripustí alebo ju zamietne. V prípade, ak súd vysloví záver, že žaloba na obnovu konania je opodstatnená a povolí ju, konanie sa dostáva do druhej fázy (*iudicium rescissorium*), v ktorej už prebieha samotné prejednanie veci.

10. Odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa týka prvej fázy rozhodovania o obnove konania. Žaloba žalobkyne na obnovu konania bola posudzovaná v rovine prípustnosti z hľadiska či sa nejedná o žalobu zjavne nedôvodnú.

11. Odvolací súd po preskúmaní veci, odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie, ako aj oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 10C/10/2014-159 zo dňa 30.01.2018 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/25/2019-298 zo dňa 26.02.2019. ktorý nadobudol právoplatnosť vo výrokoch I. dňa 04.04.2018 a vo výrokoch II., III. a IV. dňa 29.04.2019 ako aj priebehom konania a procesným postupom, ktorý mu predchádza, konštatuje správnosť a úplnosť dôvodov, na podklade

ktorých súd prvej inštancie rozhodol. Súhlasí s odôvodnením napadnutého uznesenia, pretože súd prvej inštancie dostatočne argumentačne i právne zdôvodnil, prečo žalobu na obnovu konania v danej veci považoval za zjavne nedôvodnú a v súlade s ust. § 413 ods. 1 písm. c/ C. s. p. ju preto odmietol. Konštatuje, že práve z dôvodu presvedčivého odôvodnenia uznesenia nepovažuje za potrebné opakovane uvádzať totožné skutočnosti a právne argumenty, ktoré už vo svojom rozhodnutí obsiahol súd prvej inštancie. V zhode s okresným súdom je i odvolací súd názoru, že žalobkyňa neuviedla právne relevantný dôvod prípustnosti obnovy konania v zmysle zákonnej intencie ust. § 397 C. s. p., ktorý by bol spôsobilý vyvolať obnovu už právoplatne ukončeného sporu.

12. Odvolanie žalobkyne odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Aj keď v odvolaní sa odvoláva na odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 písm. g/ a písm. b/ C. s. p. obsah odvolania nimi nenamieta. Podľa § 411 C. s. p. je súd rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania viazaný lebo nejde o prípad podľa § 379 C. s. p. Pokiaľ preto žalobkyňa poukazuje na trestný čin ohýbania práva spáchaní sudcami a aj sudkyňou, ktorá rozhodovala túto vec v pôvodnom konaní, tak je potrebné uviesť, že uvedené skutočnosti v žalobe na obnovu konania neuvádzala. Napriek uvedenému ani prípadný dôvod na obnovu konania, v zmysle ktorého by právoplatný rozsudok v pôvodnom konaní bol rozhodnutý v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu (§ 397 písm. c/ C. s. p.), nepreukázala. Odvolávanie sa na to, že dňa 04.01.2020 podáva návrh na trestné stíhanie nie je postačujúce. V ďalšej časti odvolania žalobkyňa namietala nesprávne právne posúdenie veci v pôvodnom konaní s poukazom na to, že nad zmluvnou voľnosťou sú dobré mravy a preto sú popri nízkej kúpnej cene rozhodujúce okolnosti, ktoré sa na ňu viažu. Na tomto mieste odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/25/2019-298 zo dňa 26.02.2019 vyplýva, že sa zaoberal tým, či uzatvorená kúpna zmluva medzi žalobkyňou a žalovanými 1/ až 4/ označenými v uvedenom rozsudku je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi (bod 18 odôvodnenia).

13. Odvolaciemu súdu preto neostala iná možnosť ako uznesenie prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdiť.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. Podľa výsledku odvolacieho konania úspešnou stranou sporu boli žalovaní 1/ - 5/. Odvolací súd priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania žalovanému 1/, ktorý sa k odvolaniu žalobkyne písomne vyjadril prostredníctvom splnomocneného zástupcu (advokáta). O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie tak, ako to vyplýva s § 262 ods. 2 C. s. p. Žalovaným 2/ - 5/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že týmto žalovaným v odvolacom konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania (majúce sa nahradiť) nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti) .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).